

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Simony Hájkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **ROBSTAV stavby k. s.,** se sídlem Pražská 483, Písek, zast. Mgr. Filipem Toulem, advokátem se sídlem Lannova tř. 16/13, České Budějovice, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže,** se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 26. 6. 2015, č. j. ÚOHS-R25/2015/VZ-15775/2015/323/MOd, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 2. 2017, č. j. 31 Af 41/2015 - 37,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobce domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti nadepsanému rozhodnutí předsedy žalovaného (dále též „napadené“ či „druhostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím byl zamítnut rozklad žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 12. 2014, č. j. ÚOHS-S1010/2014/VZ-27849/2014/542/MBa (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

[2] Prvostupňovým rozhodnutím žalovaného byl podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zamítnut návrh žalobce na uložení zákazu plnění smlouvy o dílo uzavřené dne 30. 10. 2014 mezi zadavatelem - město Volyně a vybraným uchazečem – společností STRABAG a. s., na

realizaci části 1 veřejné zakázky, zadávané formou zjednodušeného podlimitního řízení na základě výzvy k podání nabídky ze dne 1. 8. 2014, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách.

[3] Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí plyne, že zadavatel nenaplnil svým jednáním skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ani písm. d) zákona o veřejných zakázkách. Úřad neshledal v postupu zadavatele v podlimitním zadávacím řízení při uzavření smlouvy o dílo ze dne 30. 10. 2014 s vybraným uchazečem porušení § 82 zákona o veřejných zakázkách. Je tomu tak proto, že žalobce, jakožto uchazeč, jehož nabídka byla podle § 81 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách vybrána jako nejvhodnější, přes výzvy zadavatele neposkytl součinnost k uzavření smlouvy podle § 82 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách a doklady prokazující splnění kvalifikačních předpokladů doručil zadavateli 8 dnů po lhůtě stanovené zákonem o veřejných zakázkách k uzavření smlouvy. K tvrzenému znevýhodnění žalobce formou porušení zásady transparentnosti, zásady rovného zacházení a zásady zákazu diskriminace ve smyslu § 6 zákona o veřejných zakázkách nemohlo tedy dojít.

[4] Krajský soud shora uvedeným rozsudkem žalobu zamítl. Jako nedůvodnou posoudil krajský soud námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, když dospěl k závěru, že správní orgány se relevantními skutečnostmi zabývaly a vypořádaly veškeré vznesené námitky přezkoumávané věci. Odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnotil jako komplexní, argumentačně jednotné, zdůraznil, že veškerá tvrzení žalovaného mají oporu ve správním spise. Zdůraznil, že napadeným rozhodnutím byla zhojena i vada týkající se nevypořádané námitky poskytnutí potřebné součinnosti, v souvislosti s předložením návrhu smlouvy podepsaného osobou oprávněnou jednat za uchazeče zadavateli, přičemž zhojení této vady nemělo vliv na správnost konečného rozhodnutí.

[5] Krajský soud zcela odmítl výhrady žalobce proti postupu zadavatele po uplynutí lhůty pro podání námitek podle § 110 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách. Detailně vysvětlil pravidla zjednodušeného podlimitního řízení a povinnosti uchazeče související se splněním kvalifikačních předpokladů podle § 62 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách v návaznosti na § 82 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách. Krajský soud vymezil podmínky, při jejichž splnění může zadavatel uzavřít smlouvu s uchazečem druhým, popřípadě třetím v pořadí a shledal zákonným postup zadavatele, který za účelem dodržení zásady transparentnosti před uplynutím lhůty pro podání námitek, jež je v případě zjednodušeného podlimitního řízení 10 dnů ode dne doručení oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, vyzval opakovaně žalobce k předložení dokladů prokazujících kvalifikaci podle § 82 zákona o veřejných zakázkách. Povinností vybraného uchazeče bylo poskytnout zadavateli maximální součinnost při uzavírání smlouvy, ve lhůtě, jíž si musel být uchazeč, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější a byla zveřejněna na profilu zadavatele dne 11. 9. 2014, vědom.

[6] Žalobci krajský soud s odkazem na komentářovou literaturu nepřisvědčil, tvrdil-li nedostatek informací o podání námitek, a tím i o počátku běhu lhůty pro uzavření smlouvy a nezbytnosti poskytnutí součinnosti. Nedoručil-li zadavatel žalobci žádnou informaci o podaných námitkách a rozhodnutí o těchto námitkách, je zřejmé, že k podání námitek nedošlo. Povinnost žalobce poskytnout zadavateli včas řádnou součinnost

k uzavření smlouvy nebyla vázána na postup zadavatele. Namítal-li stěžovatel absenci zavinění, jelikož si neúmyslně vyzvedl výzvu zadavatele k poskytnutí součinnosti po uplynutí lhůty k uzavření smlouvy, dne 8. 10. 2014, tedy po 15 dnech od uložení zásilky, krajský soud ani této argumentaci nepřisvědčil. Zcela aproboval postup žalovaného, který nesplnění povinností vybraného uchazeče vyhodnotil s přihlédnutím ke skutkovým okolnostem jako neposkytnutí řádné součinnosti. Krajský soud zdůraznil, že žalobce coby uchazeč o veřejnou zakázku musí splňovat podmínky vymezené tímto zákonem a dodržet postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, a pokud formalizovaný kontraktační proces nedodrží, je ze zadávacího řízení vyloučen. I přes tvrzení žalobce o zájmu na uzavření smlouvy o dílo, z chování nečinného uchazeče neplnícího povinnosti dle zákona o veřejných zakázkách vyplývá jeho nezájem.

[7] Nesprávnou shledal krajský soud rovněž konstrukci žalobce vztahující se k povinnosti zadavatele v rámci poskytnutí součinnosti při uzavření smlouvy o dílo s vybraným uchazečem. Podle žalobce, měl-li zadavatel návrh smlouvy podepsaný uchazečem po doručení oznámení o výběru nejvhodnější nabídky k dispozici, záleželo pouze na něm, kdy bude smlouva podepsána. Za této situace nelze učinit závěr o neposkytnutí potřebné součinnosti ze strany uchazeče. Avšak nesplnil-li vybraný uchazeč, s nímž měla být smlouva uzavřena, povinnosti vymezené § 62 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách, tedy nepředložil před uzavřením smlouvy zadavateli originály či úředně ověřené kopie dokladů prokazující splnění kvalifikace, je zřejmé, že ani tato argumentace žalobce nebyla důvodná.

[8] Po přezkoumání postupu zadavatele krajský soud ve shodě se správními orgány uzavřel, že žalobce nemá zákonný důvod namítat porušení § 114 odst. 2 písm. b) zákona o veřejných zakázkách, neboť v důsledku své účasti na veřejné zakázce si musel být vědom povinností následujících po vyhlášení výsledků zadávacího řízení a mohl důvodně očekávat pokyny zadavatele směřující k uzavření smlouvy ve lhůtě podle § 82 zákona o veřejných zakázkách. Zadavatel po obdržení listin prokazujících kvalifikaci k předmětné zakázce bez zbytečného odkladu oznámil žalobci vyhodnocení jeho jednání jako neposkytnutí řádné součinnosti ve lhůtě stanovené v § 82 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách. Pokud druhý v pořadí zadavatelem oslovený uchazeč nabídku odmítl, zadavatel nepochybil, jestliže podle § 82 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách uzavřel smlouvu s uchazečem umístěným na třetím místě v rámci hodnocení nabídek.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[9] Žalobce (dále jen stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností Tvrdí, nesprávné právní hodnocení věci především ve způsobu, jakým se krajský soud vypořádal s námitkami směřujícími k uzavření smlouvy podle § 82 zákona o veřejných zakázkách. Polemizuje se závěry krajského soudu o možnosti včas reagovat na zásilku zadavatele s výzvou k poskytnutí součinnosti ve lhůtě pro uzavření smlouvy, do 7. 10. 2014, která byla uložena na doručovací poště stěžovatele od 23. 9. 2014 a kterou si vyzvedl dne 8. 10. 2014. Potvrdil, že dne 22. 10. 2014 byl zadavatelem informován o neposkytnutí dostatečné součinnosti a o oslovení uchazeče dalšího v pořadí. Dne 10. 11. 2014 obdržel od zadavatele přípis, kterým nebylo jeho námitkám vyhověno, bylo mu oznámeno uzavření smlouvy se společností STRABAG a. s.

[10] Stěžovatel zopakoval své přesvědčení o naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) a d) zákona o veřejných zakázkách jednáním zadavatele, který nebyl oprávněn uzavřít smlouvu s dalším uchazečem v pořadí společností STRABAG a. s., neboť stěžovateli, jako vítěznému uchazeči, neposkytl potřebnou součinnost k uzavření smlouvy o dílo, přestože od něj obdržel podepsanou smlouvu o dílo. Podle § 82 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách při uzavření smlouvy má být dle stěžovatele aktivní zadavatel. Tato skutečnost vyplývá ze znění citovaného ustanovení, dle něhož „*zadavatel uzavře smlouvu v souladu s návrhem, což dle přesvědčení stěžovatele lze pouhou akceptací smlouvy (pokud nedojde k úpravě návrhu smlouvy), tedy jejím podpisem. Jinak by toto ustanovení nedávalo smysl*. (...) *Pokud je nutné, aby stěžovatel poskytl zadavateli před uzavřením smlouvy potřebnou součinnost, musí o této potřebě stěžovatel nejprve vědět, ... neboť pokud neví, že má součinnost poskytnout, nemůže být v prodlení s jejím poskytnutím. O skutečnosti, že má součinnost poskytnout, se však dozvěděl až 8. 10. 2014, ovšem ve výzvě nebylo uvedeno, do kdy jí má poskytnout.... K tomu, aby mohlo být postaveno najisto, že součinnost zadavateli neposkytl, musel by být vyrozuměn o tom, že námitky podány nebyly, a nesměl by reagovat na výzvu zadavatele k poskytnutí součinnosti*“. Ve vztahu k počátku běhu lhůty pro uzavření smlouvy dle stěžovatele krajský soud přehlíží, že zadavatel o podaných námitkách a rozhodnutí o nich, informuje uchazeče bezodkladně, tedy nikoli ve lhůtě stanovené, přičemž záleží výlučně na zadavateli a jeho výkladu pojmu „bezodkladně“, kdy tak skutečně učiní. I z tohoto důvodu je přesvědčen, že řádnou součinnost zadavateli poskytl.

[11] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti zcela ztotožnil s napadeným rozsudkem krajského soudu, odkázal na odůvodnění druhostupňového rozhodnutí a na vyjádření k žalobě.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[12] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti kterému je podání kasační stížnosti ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustné, stěžovatel je zastoupen advokátem v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s.

[13] Důvodnost kasační stížnosti poté posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Současně zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s.

[14] Kasační stížnost není důvodná.

[15] Soud se nejprve zabýval (blíže nekonkretizovanou) námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, neboť vlastní přezkum rozhodnutí soudu je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tedy že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je odůvodněno dostatkem relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu je dle kasačního soudu seznatelné,

které skutečnosti byly podkladem jeho rozhodnutí, které skutečnosti předestřené účastníkem považuje za nerozhodné, nesprávné, účelové, podle jaké právní normy rozhodoval, a zejména jakými úvahami se při svém rozhodování řídil při hodnocení důkazů.

[16] Jak již Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací praxi opakovaně vyslovil, např. v rozsudcích NSS ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013 - 30, ze dne 6. 12. 2016, č. j. 7 As 179/2016 - 37, „nesouhlas stěžovatele s odůvodněním a závěry napadeného rozsudku nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost“. Uvedená kasační námitka je tedy nedůvodná.

[17] Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou ani výtku stěžovatele, dle níž správní orgány ani krajský soud nevypořádaly veškeré stěžovatelem uplatněné námitky. Jak již správně konstatoval krajský soud, prvostupňové rozhodnutí výslovně neřešilo námitku týkající se podepsaného návrhu smlouvy o dílo, jež byla ovšem poté vypořádána předsedou žalovaného v druhostupňovém rozhodnutí. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 28. 6. 2017, č. j. 1 As 54/2017 - 38, dle něhož „ *je dostačující, jestliže jsou námitky účastníka vznesené a opomenuté v řízení v prvním stupni vypořádány v rámci odvolacího řízení…Žalovaný proto nikterak nepochybil, když výše uvedenou stručnou argumentaci správního orgánu prvního stupně rozvedl a k námitce stěžovatele se v odůvodnění svého rozhodnutí konkrétně a obsáhle vyjádřil.*“

[18] Námitky stěžovatelem uplatněné byly detailně vypořádány v prvostupňovém rozhodnutí žalovaného na straně 8 - 11 i v rozhodnutí předsedy žalovaného o rozkladu na straně 5 - 8. Žalovaným, stejně jako krajským soudem, byl podrobně zrekapitulován průběh a podmínky zadávacího řízení na veřejnou zakázku, průběh správního řízení, zohledněno a vypořádáno vyjádření účastníků včetně konkrétních námitek stěžovatele a jeho nesouhlasu s odůvodněním a závěry vydaných rozhodnutí. Jak správně neopomněl zdůraznit krajský soud, nebyly opomenuty žádné ve věci relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí žalovaného i rozsudek krajského soudu se řádně věnují posouzení sporné otázky, zda stěžovatel poskytl zadavateli řádnou součinnost k uzavření smlouvy či nikoli, zda došlo k znevýhodnění stěžovatele a porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách, a zda se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) a d) zákona o veřejných zakázkách.

[19] Z obsahu správního spisu i z rozsudku krajského soudu se podává, že město Volyně jako veřejný zadavatel zahájil zadávací řízení formou zjednodušeného podlimitního řízení na základě výzvy k podání nabídky dne 1. 8. 2014. Z výzvy plyne, že ji zadavatel odeslal 5 uchazečům a zároveň zveřejnil zadávací dokumentaci na svém profilu. Zakázka byla rozdělena podle § 98 zákona na 2 části, 1. část se týkala rekonstrukce komunikace a 2. část rekonstrukce vodovodu. Z této výzvy rovněž plyne, že zadavatel požadoval doložení čestného prohlášení o splnění kvalifikačních předpokladů k veřejné zakázce, z jehož obsahu bude zřejmé, že požadované kvalifikační předpoklady uvedené v § 53 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách jsou splněny (bod 5. 1 písm. a – i), dále předložení návrhu smlouvy „v papírové podobě“ podepsaného osobou oprávněnou jednat jménem uchazeče či za uchazeče. Doložení čestného prohlášení o splnění ekonomické a finanční způsobilosti a čestného prohlášení o splnění základních kvalifikačních předpokladů se mělo dle výzvy

týkat pouze vítěze. Ze zadávací dokumentace je rovněž zřejmé, že zadavatel si vyhradil právo uveřejnit oznámení o výběru nejvhodnější nabídky do 5 pracovních dnů po rozhodnutí na profilu zadavatele. Oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, tj. nabídky stěžovatele, bylo doručeno okamžikem zveřejnění na profilu zadavatele dne 11. 9. 2014, od tohoto okamžiku začala běžet lhůta k podání námitek proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky dle § 110 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách, která je v případě podlimitního řízení desetidenní. Běh této lhůty, jak správně konstatoval krajský soud, skončil dne 22. 9. 2014.

[20] Jestliže v této lhůtě nebyly podány námitky proti rozhodnutí zadavatele, bylo jeho povinností uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem, jehož nabídka se umístila jako první v pořadí v souladu s § 81 zákona o veřejných zakázkách, ve lhůtě 15 dnů po uplynutí lhůty pro podání námitek.

[21] Lhůta 15 dnů pro uzavření smlouvy zadavatele se stěžovatelem uplynula, aniž by smlouva byla uzavřena, dne 7. 10. 2014 (§ 82 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách). Před jejím uplynutím uchazeč, se kterým měla být smlouva uzavřena, byl povinen zadavateli předložit originály či úředně ověřené kopie dokladů prokazujících splnění kvalifikačních předpokladů dle § 53 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách (výpis z rejstříku trestů, potvrzení finančního úřadu a okresní správy sociálního zabezpečení o bezdlužnosti, čestná prohlášení). Veškeré listiny, jež prokázání kvalifikace osvědčují (z nichž by skutečné prokázání kvalifikace vyplynulo), měly být předkládány zadavateli v rámci poskytování součinnosti podle § 82 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách, tedy bezprostředně před uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem.

[22] Podle § 62 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách, ve zjednodušeném podlimitním řízení se splnění kvalifikačních předpokladů prokazuje předložením čestného prohlášení, z jehož obsahu bude zřejmé, že dodavatel kvalifikační předpoklady požadované zadavatelem splňuje. Vybraný uchazeč je povinen před uzavřením smlouvy předložit zadavateli originály nebo úředně ověřené kopie dokladů prokazujících splnění kvalifikace, přičemž nesplnění této povinnosti je považováno za neposkytnutí součinnosti k uzavření smlouvy podle § 82 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách.

[23] Za účelem dodržení zásad dle § 6 zákona o veřejných zakázkách lze doporučit postup, který využil i zadavatel v posuzované věci. Přípisem ze dne 19. 9. 2014 informoval uchazeče o skutečnosti, že jím dosud předložené doklady požadovanou kvalifikaci neprokazují, a vyzval jej v rámci součinnosti k doložení či doplnění dokladů prokazujících splnění kvalifikace, tj. způsobilosti realizovat veřejnou zakázku. Je vhodné, aby zadavatel stanovil k doložení dokladů vybranému uchazeči přiměřenou lhůtu tak, aby smlouva mohla být uzavřena do 15 dnů po uplynutí lhůty pro podání námitek. Tímto způsobem zadavatel postupoval, vyzval-li stěžovatele k poskytnutí součinnosti v co nejkratším možném termínu, aby smlouva mohla být podepsána ve lhůtě zákonné. Jeho postupu tedy nelze ničeho vytknout. Zadavatel je vázán kritérii uvedenými ve výzvě o zahájení zadávacího řízení, příp. v zadávací dokumentaci, zákonem o veřejných zakázkách.

[24] Jeví se logickým, že pouze v případě, předložil-li vybraný uchazeč doklady podle § 62 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách již v nabídce, a tyto doklady prokazují splnění kvalifikace, zadavatel je před uzavřením smlouvy nepožaduje.

[25] Stěžovateli lze přisvědčit v tom, že výzvu k uzavření smlouvy má učinit zadavatel. Byť zákon o veřejných zakázkách nespecifikuje, která ze smluvních stran vyzývá druhou smluvní stranu k uzavření smlouvy, lze z § 82 zákona o veřejných zakázkách tuto skutečnost dovodit. Povinností vybraného uchazeče je akceptovat návrh a poskytnout zadavateli maximální součinnost při jejím uzavírání. Pod pojem „řádné součinnosti" vybraného uchazeče prezentujícího svůj záměr realizovat veřejnou zakázku na základě zadávacího řízení, které představuje vysoce formalizovaný kontraktační proces, lze dle Nejvyššího správního soudu podřadit takové chování, které beze všech pochybností směřuje k uzavření smlouvy v zákonné lhůtě dle § 82 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách. Chování, z něhož plyne skutečný zájem vybraného uchazeče, jenž komunikuje se zadavatelem, přebírá poštovní či jiné zásilky, plní povinnosti vyplývající ze zákona o veřejných zakázkách a bezodkladně reaguje na požadavky zadavatele. Jinými slovy neklade jakékoli překážky uzavření smlouvy.

[26] S přihlédnutím k těmto závěrům je možné dovodit, že je i v zájmu zadavatele vyzvat vybraného uchazeče ke splnění podmínek pro uzavření smlouvy, což zástupce zadavatele učinil přípisem z 19. 9. 2014. Lze předpokládat, že v zájmu vybraného uchazeče bylo poskytnout zadavateli řádnou součinnost spočívající v doložení dokladů podle § 62 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách, v kontrole zásilek a přebírání korespondence související s jeho podnikatelskou činností, zejména korespondence od zadavatele veřejné zakázky, který nad rámec fakultativních povinností stanovených zákonem o veřejných zakázkách v posuzované věci opakovaně vyzval stěžovatele k poskytnutí součinnosti dle jím uvedených kontaktních údajů. Ač zadavatel dle Nejvyššího správního soudu postupoval zcela transparentně a stěžovateli poskytl informace o nutnosti poskytnutí součinnosti před uplynutím lhůty pro uzavření smlouvy, vybraný uchazeč na oznámení o uložení zásilky zadavatele nereagoval bezprostředně, ač by bylo možno takový postup spravedlivě požadovat od uchazeče, který má na získání veřejné zakázky skutečný zájem.

[27] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel nepřizpůsobil své chování formálním stránkám kontraktačního procesu a povinnostem vyplývajícím pro něj ze zákona o veřejných zakázkách. Jak správně uzavřel krajský soud, zákon o veřejných zakázkách nerozlišuje mezi úmyslným a neúmyslným neposkytnutím součinnosti, vybraný uchazeč je povinen splnit podmínky zákona; nesplní-li je, je zadavatel oprávněn uzavřít smlouvu s uchazečem, který se umístil jako druhý, případně jako třetí v pořadí. Pokud stěžovatel dovozoval na základě skutkových okolností ve věci poskytnutí řádné součinnosti zadavateli, stěží lze jeho argumentaci přisvědčit.

[28] Pokud stěžovatel namítal, že si předně musí být své povinnosti poskytnout součinnost vědom, aby ji mohl poskytnout, nelze tuto námitku akceptovat, neboť jak známo, neznalost zákona neomlouvá. V této souvislosti lze připomenout, že vybraný uchazeč byl oprávněn prokázat splnění kvalifikačních předpokladů, aniž by k tomu musel být vyzýván zadavatelem, neboť tato povinnost a její obsah vyplývá jednak ze zadávací dokumentace zveřejněné na profilu zadavatele, a to včetně počátku běhu zákonných lhůt,

jednak ze znění zákona o veřejných zakázkách, na který byl v zadávací dokumentaci učiněn odkaz. I tato námitka proto není důvodná.

[29] Z výslovné dikce § 82 odst. 2 věty druhé zákona o veřejných zakázkách vyplývá určení budoucích smluvních stran. Zadavatel je povinen uzavřít smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, popřípadě upraveným podle § 32. K námitce stěžovatele, týkající se prodlení zadavatele při poskytnutí součinnosti v souvislosti s podepsaným návrhem smlouvy, jež byla žalovaným i krajským soudem vypořádána jako nedůvodná, lze bez dalšího odkázat na důvodovou zprávu k zákonu o veřejných zakázkách, která uvádí: *„I když je návrh smlouvy nedílnou součástí nabídky uchazeče, směřuje ustanovení o uzavření smlouvy k tomu, aby byl fyzicky podepsán (a to případně i elektronickými prostředky) jiný, obsahově však vždy shodný (s výjimkou jednacího řízení s uveřejněním), dokument než ten, který uchazeč předložil v nabídce (lze připustit jen změny týkající se některých „formálních" záležitostí, které nemají dopad na práva a povinnosti stran smlouvy – neomezují je či nerozšiřují a které se netýkající hodnotících kritérií; může se jednat např. o upravené kontaktní údaje či podobné drobné úpravy).*" (Srov. též rozsudek NSS ze dne 6. 4. 2017, č. j. 9 As 252/2016 - 38). Stěžovatel se tedy mýlí, pokud předpokládal, že zadavatel byl povinen bez dalšího (aniž by zkoumal kvalifikační předpoklady), uzavřít smlouvu o dílo podepsáním návrhu předkládaného stěžovatelem jakožto součást nabídky podle § 68 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách. I tato námitka proto není důvodná.

[30] Nedůvodná je též stížní argumentace o nemožnosti určit počátek běhu lhůty k poskytnutí součinnosti bez výslovné informace zadavatele o skončení lhůty pro podání námitek, jak již bylo správními orgány i krajským soudem správně dovozeno. Stěžovatel ani v rozpětí 25 dnů od okamžiku, kdy se dozvěděl o vítězství své nabídky, nevěnoval pozornost komunikaci či zásilkám zadavatele. Ani po marném uplynutí lhůty pro podání námitek (tj. 22. 9. 2014) se nepokusil zadavatele kontaktovat. Jestliže si stěžovatel nebyl schopen vyzvednout zásilku obsahující výzvu zadavatele k poskytnutí součinnosti uloženou na jeho doručovací poště od 23. 9. 2014, tj. po skončení lhůty pro podání námitek, až do uplynutí lhůty pro uzavření smlouvy není zřejmé, jaký praktický význam by pro stěžovatele měla další zásilka obsahující informaci zadavatele o nepodání námitek.

[31] S přihlédnutím k okolnostem věci, zejména byl-li stěžovatel dle sdělených kontaktních údajů v dostatečném předstihu upozorněn na povinnost poskytnout zadavateli součinnost dopisem z 19. 9. 2014, který si vyzvedl až po uplynutí lhůty k uzavření smlouvy, a listiny prokazující splnění součinnosti doručil zadavateli po lhůtě stanovené v § 82 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách, nepostupoval zadavatel při uzavření smlouvy s dalším uchazečem dne 30. 10. 2014 na plnění veřejné zakázky v rozporu s § 82 odst. 1 zákona. Jednání zadavatele nepovažuje Nejvyšší správní soud, shodně se správními orgány a krajským soudem, za jednání, jež by naplňovalo znaky skutkových podstat správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) a d) zákona o veřejných zakázkách. Žalovaný postupoval v souladu s právními předpisy, zamítl-li návrh na uložení zákazu plnění smlouvy o dílo uzavřené 30. 10. 2014 podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona, když nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 2 zákona. Zákonný postup správního orgánu byl správně potvrzen druhostupňovým rozhodnutím i krajským soudem. Dle Nejvyššího správního soudu plně obstojí závěry správních orgánů i krajského

soudu, z nichž vyplývá nedůvodnost argumentace stěžovatele i ve vztahu k jeho kasačním námitkám.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnost

[32] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[33] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 větou první za použití § 120 s. ř. s. Soud žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal, neboť stěžovatel byl procesně neúspěšný a z obsahu spisu nevyplývá, že by procesně úspěšnému žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti vznikly jakékoli náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu